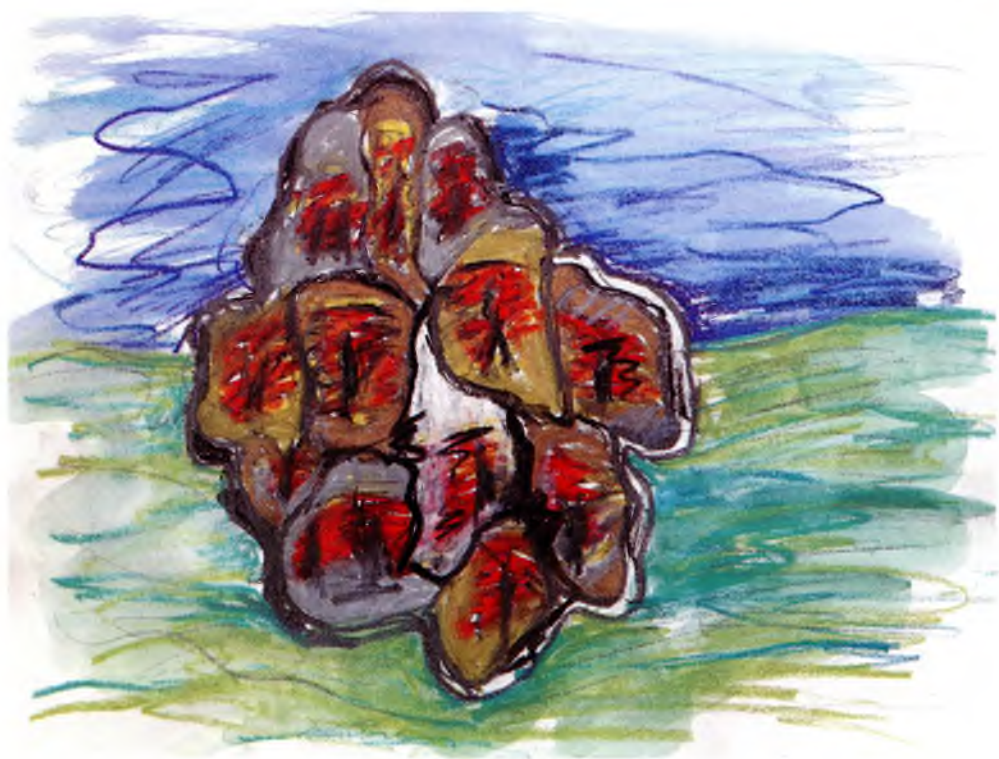

אמנות כמתעדת קיום

(על "מצור")

"מצור" היא סידרה של עבודות אמנות, מיצבים (אינסטלישן) וסביבות. סיפור הרקע הוא סיפור נפילתה של עיר מבוצרת מימי קדם על פי תצלומים של שרידים ארכיאולוגיים שנמצאו במזרח התיכון. זו איננה עיר מסוימת, אלא סכום יצירות אמנים קדמונים שתיעדו התרחשויות בערים מבוצרות שונות בימים רחוקים. "מצור" יכול להיות גם מטאפורה לקיומם של האמן והאמנות ויחסם לשאלות הזמן והישארות והנצח, ועשוי גם לסגור מעגל בין האמן הקדמון והעכשווי. מאחורי הסיפור הפרטי של העיר בזמן ובמקום חברי הסיפור האנושי והמורכבות של יחסי כובש- נכבש, צייד וניצוד, טורף וטרפו. הזמן, שאין ביכולתנו לאמרו את משמעותו האמיתית, וההתקדמות הטכנולוגית המופלאה, לא שינו את מהות האדם, קיומו, ביטחונו ועולמו הריגשי. בתחום הרגש אנו נשלטים בסופו של דבר ע"י אותן התחושות, החרדות והאמוציות, ששלטו באדם באותם הימים. ההתרחשות הריגשית המודעת והלא-מודעת והמשותפת לאדם כאשר הוא, אויב ואוהב, זכר ונקבה, לא השתנתה באופן בסיסי. סידרת העבודות היא, אם כן, תיאורם של אירועים ריגשיים בשפת אמנות בת-זמננו. יש כאן שימוש מסוים באלמנטים צורניים שמקושרים מבחינה אסוציאטיבית ובאינטרפרטציה חופשית לאותם צילומים של שרידים ארכיאולוגיים. העבודות הצבעוניות, שעל־פיהן נוצרים מיכנים תלת-ממדיים, מכוננות לייצג שלמות אחת עם הלוחות המושגיים של תולדות הערים בשחור-לבן.

מרים נייגר — שני מיתווים מתוך "מצור"